

Sygn. akt I C 497/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2016 r. w G. sprawy z powództwa Agencji Mienia Wojskowego w W. przeciwko L. F. i M. D.

o zapłatę

- I. oddala powództwo;
- II. kosztami procesu obciąża powoda, uznając je za poniesione.

Sygn. akt I C 497/15

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

L. F. została wymeldowana z lokalu przy ul. (...) w G. 28 listopada 2011 r. Jej syn – M. D. – z wniosku powoda został wymeldowany decyzją administracyjną z dnia 10 lutego 2015 r. Oboje zamieszkują w Niemczech, jednak kurator procesowy nie zdołał ustalić ich aktualnego adresu.

Okoliczności bezsporne

Ocena dowodów

Powód nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego fakt rzeczywistego zamieszkiwania pozwanych w spornym okresie (maj 2010-kwiecień 2012 r.) w przedmiotowym lokalu. W aktach znajdują się wyłącznie informacje dotyczące meldunku pozwanych w przedmiotowym lokalu, co w ramach procesu cywilnego nie może być uznane za równoznaczne z faktycznym pobytom osoby zameldowanej. Co istotne, oboje pozwani zostali sukcesywnie wymeldowani z lokalu (w 2011 i 2015), w tym pozwany w trybie decyzji administracyjnej w postępowaniu wszczętym przez powoda. Doświadczenie życiowe wskazuje, że bardzo wiele osób emigrujących z Polski nie zaprzęta sobie głowy lub w ogóle nie ma świadomości obowiązku wymeldowania się. Pozwani wyjechali do Niemiec, pozwany został wymeldowany decyzją administracyjną, nie ma w aktach danych w jakim trybie nastąpiło wymeldowanie pozwanej. To wszystko zdaniem Sądu uprawdopodobnia fakt niezamieszkiwania ich w przedmiotowym lokalu już od dłuższego czasu, przy czym powód w dalszym ciągu nie udowodnił, do jakiego dokładnie momentu pozwani w tym lokalu jeszcze przebywali. Powód – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – mógł wnioskować na tę okoliczność np. sąsiadów, lecz tego nie uczynił.

W postępowaniu cywilnym nie można dokonywać interpretacji wątpliwości w materiale dowodowym przedstawionym przez powoda na niekorzyść pozwanych.

Kurator pozwanego wniosła o oddalenie powództwa, w czym zawiera się kwestionowanie pozwu w całości, a więc także w sferze dowodzonych przez powoda faktów.

Należy też zwrócić uwagę, że powód zdaniem Sądu sam popada w sprzeczność w interpretacji danych meldunkowych, gdyż w ogóle nie wiadomo z czego wywodzi zasadność obciążania pozwanej należnościami za okres po dacie jej wymeldowania z przedmiotowego lokalu, tj. po dniu 28 listopada 2011 r. Powód dochodził roszczeń za okres do maja 2012 r.

W aktach sprawy brak jakichkolwiek dowodów potwierdzających np. rzeczywiste odbieranie przedsądowej korespondencji przez pozwanych w spornym okresie. Korespondencja ta nie była odbierana przez pozwanych, lecz awizowana i zwracana jako niepodjęta w terminie (vide k. 13v, 14v).

Z powyższych przyczyn nie można było uznać faktu zameldowania pozwanych w przedmiotowym lokalu w spornym okresie za potwierdzających rzeczywiste ich zamieszkiwanie – na zasadzie domniemania faktycznego (art. 231 k.p.c.).

Reasumując, powództwo jest w całości nieudowodnione co do faktu zamieszkiwania pozwanych w przedmiotowym okresie w spornym lokalu.

Kwalifikacja prawna

Wobec nieudowodnienia podstawowej przesłanki uzasadniającej roszczenie o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z rzeczy (tj. faktu korzystania z niej przez pozwanych) powództwo podlegało oddaleniu w całości na mocy art. 225 w zw. z art. 224 § 2 k.p.c. (**punkt I.** sentencji). Bez znaczenia w tym kontekście jest rozpatrywanie wysokości żądania.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 § 1 k.p.c. (**punkt II.** sentencji), obciążając nimi przegrywającego powoda.